GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

L´actualitat per Miquel Iceta!!!

Opinió | 18/02/2007 | 09:58

L'animadversió manifesta del PP contra l'Estatut català es posa fàcilment de relleu.

*MIQUEL ICETA-Gironanoticies.com
Avui se celebra el referèndum de l'Estatut d'Autonomia d'Andalusia. Tots els partits parlamentaris, llevat del Partido Andalucista, demanen el sí. Com en el cas de l'Estatut català, l'incògnita és la participació. Pels que vulguin fer comparacions, en el referèndum català la participació va ser del 48,85% (i l'abstenció el 51,15%). Els resultats del referèndum a casa nostra van ser: 0.9% nuls, 5.29% blancs, 20.57% no, i 73.24% sí. En aquesta pàgina de la Junta de Andalucía podeu anar seguint l'escrutini .

L'animadversió manifesta del PP contra l'Estatut català es posa fàcilment de relleu si tenim en compta que el PP ha impugnat 14 articles del nostre Estatut idèntics a articles de l'Estatut andalús als que el propi PP ha donat suport. A aquests s'hi poden afegir 28 articles més de l'Estatut andalús que tenen un redactat molt semblant, inspirat en el nostre. Neus Tomàs ho explica amb total claredat en aquest article publicat avui a El Periódico. No li agradarà gens a Josep Piqué que va anar a Sevilla a dir que podien votar sí a l'Estatut andalús perquè era constitucional mentre que el català no ho era...

La recusació del Magistrat Pérez Tremps, que no és sinó la manifestació més extrema de la ofensiva del PP contra l'Estatut de Catalunya, ha seguit motivant tota mena de reaccions. Podeu llegir al respecte l'anàlisi que avui en fa Javier Pradera en les pàgines de diumenge de El País i el meu article publicat dijous al diari ABC, on recordava que Montserrat Nebrera, diputada del PP, havia dit que la recusació era "una escletxa jurídica per obtenir un objectiu polític".

El President de la Generalitat en la sessió de control de dimecres passat va anunciar que el Govern s'estava plantejant la possibilitat de recusar el Magistrat Jorge Rodríguez-Zapata que també havia fet un informe jurídic sobre matèries que han estat després objecte de debat en el procés d'elaboració de l'Estatut.

És obvi que aquesta eventualitat es planteja perquè el Tribunal Constitucional ha considerat que la realització d'informes acadèmics d'aquesta naturalesa pot conduir a la recusació de Magistrats. És coneguda al respecte la nostra opinió contrària aquest criteri, però no és menys cert que si aquesta és la doctrina, seria del tot injustificable que no fos d'aplicació a tots i cadascun dels membres del Tribunal Constitucional. És per això que no he entès la posició de CiU sobre aquesta eventualitat.

Mentre Felip Puig i Artur Mas s'hi han mostrat rotundament en contra, Josep Antoni Duran Lleida s'hi ha mostrat a favor. Per què Artur Mas no vol que el Govern de Catalunya utilitzi aquesta via? És que ja li està bé que la maniobra del PP hagi triomfat? A més, el Govern de Catalunya pot també interposar un recurs de súplica davant la decisió del Tribunal Constitucional demanant que es replantegi la recusació del Magistrat Pérez Tremps. Per cert, no entenc per què es vol impedir que Pérez Tremps opini sobre el conjunt de l'Estatut quan el seu treball acadèmic només parlava d'un tema molt concret, de l'acció exterior de la Generalitat.

Si s'accepta el criteri que no pot intervenir en la discussió algú que hagi manifestat prèviament la seva opinió al respecte (consideració que, repeteixo, no compartim), no seria lògic que només s'abstingués d'intervenir en aquells temes concrets sobre els que s'ha manifestat?

Aquí teniu l' Auto del Tribunal Constitucional sobre la recusació del Magistrat Pérez Tremps, i els vots particulars de la Presidenta, la Sra. Pérez Vera, el Sr. Gay Montalvo, el Sr. Sala Sánchez i el Sr. Aragón Reyes, i els vots concurrents del Sr. Conde Martín de Hijas i del Sr. Rodríguez-Zapata.

L'interès informatiu de la setmana ha estat centrat, però, en l'inici del judici sobre l'atemptat de l'11-M. Ha causat general bona impressió la forma de conduir el procediment per part del jutge Gómez Bermúdez, que s'ha caracteritzat pel to rigorós i auster que ha de presidir un judici de la importància i envergadura d'aquest. Es calcula que la vista oral pot durar tres mesos i que la sentència podria pronunciar-se just abans d'acabar l'any. Per cert, poc han trigat alguns advocats en intentar portar el judici cap a la teoria de la conspiració segons la qual ETA seria responsable dels atemptats. Val a dir que aquesta absurda teoria s'ha estavellat contra la realitat i les declaracions dels principals inculpats.

El Parlament Europeu ha debatut les conclusions de l' Informe sobre els vols de la CIA que han servit per transportar secretament sospitosos de terrorisme sense cap mena de garantia jurídica ni de respecte als drets humans impulsat per l'eurodiputat Claudio Fava. El debat sobre la qüestió ha posat de relleu que els governs europeus van decidir fer-se els distrets i que va haver-hi governs com el presidit per José María Aznar que fins i tot van enviar policies a la base de Guantánamo per interrogar a sospitosos.

Quan Rajoy ha estat preguntat al respecte ha tingut la barra de dir que és al govern actual al que correspon donar explicacions. Què us hi jugueu que Aznar farà com amb el tema de l'absència d'armes de destrucció massiva a l'Iraq, dient que ara ho sap però que llavors no ho sabia?

Sobre l'actual situació política i econòmica podeu llegir, respectivament, la intervenció de José Montilla davant la sessió del Consell Nacional del PSC celebrada ahir, i l'entrevista a Antoni Castells publicada avui a La Vanguardia amb motiu de la reunió dels signants de l' Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana. Per cert, en aquesta reunió el President Montilla va proposar fer un informe sobre l'impacte econòmic del canvi climàtic a Catalunya. Trobareu interessant també el comentari que fa Daniel Fernández en el seu bloc sobre la conferència pronunciada a Madrid per Jordi Hereu.

Crec que val la pena anar una mica més enllà de les notícies polítiques del dia a dia. Fa temps que intento trobar una explicació més de fons sobre les estratègies de CiU i PP. I crec que hi ha algunes línies d'interpretació que poden ser molt útils i que fins i tot constaten el paral·lelisme entre les estratègies d'ambdues formacions polítiques.

La primera té a veure amb la incapacitat d'acceptar plenament els resultats electorals. Això explicaria la insistència de CiU en "denunciar" que no governa la força política més votada. Tothom sap que el nostre sistema és parlamentari i que governen els partits capaços de forjar

una majoria parlamentària.

Sols qui no accepta el resultat qüestiona un sistema que ha funcionat així des de sempre. En canvi el PP segueix pensant que el resultat del 2004 sols s'explica per l'atemptat de l'11-M, i encara segueix intentant "demostrar" que ETA està al darrera d'aquest atemptat.

En el cas de CiU la incapacitat per acceptar el resultat i les seves conseqüències va molt més lluny. Des de la primera reacció l'any 2003: "és com si tornessis a casa de nit i descobrissin que hi han entrat uns lladres i t'han robat", a l'absurda pretensió que sols ells són capaços de defensar Catalunya i el seu autogovern. D'aquesta darrera pretensió n'hem tingut una bona mostra amb el debat sobre la interposició d'un recurs davant del Tribunal Constitucional contra la llei de la dependència.

Fa uns anys CiU va votar al Congrés la Llei Orgànica d'Universitats. Poc després el Consell Consultiu va declarar la possible inconstitucionalitat d'aquesta llei. Quan el Parlament de Catalunya va debatre la possible interposició d'un recurs davant el Tribunal Constitucional, CiU i PP s'hi van oposar per entendre que el que calia fer era aprovar una Llei catalana d'universitats i acordar amb el Govern d'Espanya el desplegament de la LOU.

Ara, amb motiu de l'aprovació de la Llei de la Dependència i davant l'opinió del Consell Consultiu que declara la possible inconstitucionalitat de la llei, els Grups Socialistes-Ciutadans pel canvi, ERC i ICV-EUiA diem que el que cal és aprovar la Llei catalana de Serveis Socials i acordar amb el Govern d'Espanya el desplegament de la Llei de la Dependència. CiU considera que això és trair l'estatut, que el govern no és ferm en la defensa de les competències de la Generalitat, etc. etc. Sabeu que hi ha al darrera d'això? La negativa de CiU a reconèixer la legitimitat de la majoria d'esquerres per decidir com es defensen millor els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. Sols ells se senten legitimats per parlar en nom del poble de Catalunya. I així els va.

També les formes d'exercir l'oposició per part de CiU i PP presenten algunes similituds. A l'oposició correspon assenyalar errors i mancances del govern i oferir alternatives. Però, darrerament, sembla que el que ha de fer l'oposició és, o bé impedir que el govern pugui desplegar les seves polítiques, o bé fer tant de soroll que no hi hagi manera que els ciutadans percebin altra cosa que l'enrenou.

El PP té difícil trobar aliats en el conjunt d'Espanya a causa de la seva política profundament sectària i centralista. CiU, que havia anat al notari a certificar que mai no pactaria amb el PP, avui ja s'ha penedit d'aquella bufonada i torna a la seva actitud de sempre: pactar quan pugui amb el PP com ho fa a importants Ajuntaments catalans com el de Tarragona. Com que és difícil que el PP abandoni la seva actual estratègia anti Estatut, CiU intenta enganyar l'opinió pública dient que el principal adversari de l'Estatut no és el PP sinó l'actual govern de Catalunya i el seu President, acusant-los de supeditació al PSOE. Aquell PSOE amb el que CiU deia que tant s'hi entenia, deixant sempre de banda al PSC que no pintava res. Com diria aquell, "vivir para ver".

www.Iceta.org

Autor: Redacció
Redacció